Súd:	Okresný súd Kežmarok
Spisová značka:	3C/12/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8410200645
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrej Kubinský
ECLI:	ECLI:SK:OSKK:2013:8410200645.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci žalobcu L. proti žalovaným: X/ M. v konaní o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I/ Žalovaný v II. rade j e p o v i n n ý uhradiť v prospech žalobcu z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II/ Vo zvyšujúcej časti do sumy 2.000 eur súd návrh z a m i e t a .

III/ Vo vzťahu k žalovaným v 1. a v 3. rade súd návrh z a m i e t a .

IV/ Vo vzťahu žalobca a žalovaný v 2. rade žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

V/ Žalobca j e p o v i n n ý uhradiť v prospech žalovaného v 1. rade z titulu trov konania na účet JUDr. Tibora Bašistu, advokáta Advokátskej kancelárie Poprad, Štefánikova 8, sumu 401,77 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI/ Žalovanej v 3. rade súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom na začatie konania dožadoval vydania rozhodnutia súdu, na základe ktorého by bol žalovaný v 1. rade zaviazaný uhradiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 3.000 eur, ďalej žiadal trovy konania.

Žalovaný s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasil a žiadal návrh zamietnuť.

V priebehu konania došlo k výsluchu svedka I. ako aj ďalších svedkov a žalobca na základe toho spresnil podaný návrh na začatie konania tak, že nemajetkovú ujmu požadoval od žalovaného v 1. rade - M., od žalovaného v 2. rade - I. a od žalovanej v 3. rade - O.j, od každého po 2.000 eur.

Rovnako žalovaní v 2. rade a v 3. rade s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasili, žiadali návrh zamietnuť a naviac vzniesli námietku premlčania.

Procesný súd vykonaným dokazovaním, najmä výsluchom účastníkov konania, svedkov a ďalšími dôkaznými prostriedkami, najmä kazetou - CD-čkom, na ktorom je nahratý celý incident, zistil tento skutkový stav:

Podľa žalobcu, on sám je stredoškolským učiteľom na dôchodku, je obyvateľom rodinného domu, v ktorom žije s manželkou, s rodinou svojej dcéry a so zaťom na R. Pokiaľ ide o žalovaného v 1. rade - M., je to jeho sused, s ktorým sa dlhodobo snažil udržiavať dobré susedské vzťahy, pričom mu občas susedsky vypomohol bez nároku na odmenu. Postupne medzi ním a žalovaným v 1. rade začali vznikať nedorozumenia kvôli parkovaniu automobilu na verejnej ceste a obracaním na parkovisku pred domom žalobcu, pretože tento sám si odstavnú plochu pred svojim domom nezriadil. Parkovanie automobilu žalovaného spôsobovalo problémy s parkovaním automobilov žalobcu na jeho vlastnom parkovisku. Podľa žalobcu žalovaný pokračoval v blokovaní parkoviska žalovaného, a to aj po viacerých upozorneniach.

Aj predmet konfliktu súvisí s parkovaním, keď žalovaný v 1. rade vyzval žalobcu, aby vyšiel zo svojej záhrady na cestu a vťahoval ho do hádky. Podľa žalobcu on nič netušil čo sa deje, reagoval na vyzývané správanie žalovaného a netušil, že hádka je inscenovaná kvôli zhotoveniu videonahrávky. Nahrávka o priebehu konfliktu bola zverejnená podľa žalobcu bez vedomia a súhlasu na verejnoprístupnom videoportáli. Túto nahrávku okomentoval žalovaný v 1. rade výrokom „komediant, hotový komediant“.

Z výsluchu žalovaného súd zistil, že skutočne došlo k istému konfliktu medzi ním a žalobcom, ktorý súvisel s parkovaním osobného motorového vozidla jeho hosťa - pána C., pričom žalobca, resp. príslušník jeho rodiny, zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo tesne za vozidlom hosťa žalovaného tak, že znemožnil mu odchod a znemožnil využiť toto motorové vozidlo.

Žalovaný v 1. rade s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasil, trval na tom, že on videonahrávku nezhotovil a túto videonahrávku nezverejnil na youtube, teda na verejnej sieti.

V priebehu konania súd vypočul svedka - pána C., ktorý bol účastníkom incidentu, ktorého auto bolo vlastne konaním jedného z príslušníkov rodiny žalobcu zablokované tak, že nemohol s autom odísť bez toho, aby nebol odblokovaný. Svedok - pán C. v priebehu konania uviedol, že nahrávku vyhotovil on, pričom zdôrazňoval, že nahrávku vykonal preto, lebo sa bál, že dôjde k fyzickému kontaktu, resp. že dôjde k spôsobeniu škody na jeho osobnom motorovom vozidle, a preto chcel túto nahrávku prípadne využiť pre potreby priestupkového konania. Popieral, žeby nahrávku on osobne zverejnil.

Súd ďalej vypočul svedkov, a to M. ide o bývalých žiakov žalobcu, ktorý, ako už bolo vyššie uvedené, bol stredoškolským učiteľom na Z., pričom z ich vyjadrení súd zistil, že títo žiaci a rovnako iní žiaci žalobcu zistili, že na internetovej stránke pod názvom „parkovanie vo S.i“ je zobrazená konfrontácia žalobcu so susedmi, pričom táto nahrávka bola rozšírená medzi bývalými žiakmi žalobcu, ktorí sa z toho smiali a zabávali sa na tom. Tieto skutočnosti potvrdil aj pán O.l, rovnako bývalý študent. Z výsluchu svedka pána F., ktorý trvale žije vo S., súd zistil, že si pamätá na deň 18. 10. 2009, keď ráno došlo k istej konfrontácii medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca upozorňoval žalovaného, že tam nemá parkovať, okrem iného sa vyjadril, že citujem: „máte šťastie, že tu nie je F., lebo by Vás roztrhal v zuboch“, iné si nepamätá. Ďalej uviedol, že nevníma, žeby bol nejaký problém s parkovaním. Z výsluchu svedkyne O. súd zistil, že o incidente vie, ďalej, že ona nahrávku nerobila, ani o túto nahrávku nežiadala. Potvrdila slová o tom, že incident súvisel s parkovaním.

Následne žalobca rozšíril okruh žalovaných na žalovaného v 2. rade - pána C. a žalovanú v 3. rade - pani O..

Z výsluchu svedka - pána F. zaťa žalobcu, súd zistil, že problémy s parkovaním pretrvávali. Pripustil, že incident s parkovaním zapríčinil on, keďže sa vrátil neskôr domov, auto pána C. bolo opäť zaparkované tak, že mu znemožňovalo dobrý prístup k jeho parkovisku, tak zablokoval auto spredu, aj zozadu. Autá tak nechal, lebo parkovanie uskutočnil okolo 23.00 hod. a v nedeľu ráno odišiel do G.. Z vyjadrenia žalobcu zistil, že bol zase cirkus a že ho natáčali. Predpokladá, že ak by bol doma on, žeby bol natočený on na videu, a nie jeho svokor.

Prvostupňový súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 14. 11. 2011 tak, že návrh voči žalovanému v 1. rade zamietol, žalovaného v 2. rade do konania nepripustil. Po odvolaní krajský súd uznesením 6Co 210/11 rozhodol tak, že zmenil rozsudok vo výroku o nepripustení ďalšieho žalovaného tak, že

pripustil I. C., bytom D., do konania ako žalovaného v 2. rade. V ostatnom zrušil rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zo záverov odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd považuje za predčasný aj záver prvostupňového súdu o nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného. Zhotovenie videosnímky osoby bez jej súhlasu, ktorý snímok sa následne zverejní, predstavuje zásah do súkromia takejto osoby a pasívne legitimovanou osobou v konaní o ochranu osobnosti je aj osoba, ktorá vedome prispela k takejto nahrávke. Podľa krajského súdu zverejnenie takéhoto videosnímku v elektronických médiách obzvlášť citeľne zasahuje do osobnej sféry dotknutej osoby, pretože sa so snímkom môže oboznámiť vysoký počet osôb a takýto zásah už nemožno úplne napraviť vzhľadom na možnosti elektronického šírenia v budúcnosti.

Po vrátení sa spisu na Okresný súd do Kežmarku žalobca rozšíril žalobu aj o žalovanú v 3. rade - pani O. Žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000 eur, pričom na pojednávaní pred súdom uviedol, že pokiaľ ide o uplatnený nárok, od každého zo žalovaných uplatňuje po sume 2.000 eur.

Procesný súd v konaní po tom, čo sa vrátil spis z krajského súdu, toto dokazovanie doplnil najmä opätovným výsluchom pána C., pani O., pričom zistil, že žalovaný v 1. rade žiadnym spôsobom na vyhotovení videonahrávky neparticipoval, dokonca žalovaný v 2. rade sa vyjadril tak, že pán O. mu zakázal robiť nahrávku, teda žiadnym spôsobom ho nenabádal, videonahrávku nevyhotovil a na verejné siete ju neumiestnil.

Žalovaný v 2. rade naopak uviedol, že videonahrávku vyhotovil, mal ju na svojom USB kľúči, predpokladá, že niekto sa k tejto nahrávke dostal a že zverejnil ju na verejných sieťach údajne bez jeho súhlasu.

Pokiaľ ide o žalovanú v 3. rade, tá rovnako žiadnym spôsobom neparticipovala na vyhotovení nahrávky, nedala pokyn na jej zhotovenie, nepodieľala sa na nej, nezverejnila ju na internete, resp. na verejných sieťach.

Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, po zistení vyjadrenia žalobcu a žalovaného v 1., v 2. a v 3. rade, po zhodnotení svedeckých výpovedí, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Je nesporné, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo, že tento zásah spôsobil žalovaný v 2. rade výlučne sám.

Procesný súd rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy, ktorú je povinný uhradiť žalobcovi žalovaný v 2. rade, ktorý v plnom rozsahu zodpovedá za to, že samostatne, iniciatívne celý incident nahral na videokazetu, neskôr z jeho USB kľúča údajne niekto to „zavesil“ na youtube, teda žalovaný v 2. rade nesie plnú mieru zodpovednosti za to, že videonahrávka bola zverejnená, pričom na jej zverejnenie nemal súhlas od žalobcu. Žalovaný v 2. rade teda zásadným spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobcu a poškodil jeho dobré meno. Výška nemajetkovej ujmy bola ustálená na sumu 1.000 eur, po zhodnotení celej situácie, okolností, za akých došlo k zásahu do osobnostných práv i po zhodnotení následkov, ktoré mohlo toto zverejnenie privodiť, resp. privodilo žalobcovi. Súd sumu 1.000 eur považuje za primeranú okolnostiam a následkom.

Podľa § 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 12 Obč. zák., písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Privolenie nie je potrebné, ak sa použití písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Procesný súd po zhodnotení dôkaznej situácie rozhodol o priznaní nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 eur. Procesný súd predovšetkým zohľadnil skutočnosť, že k incidentu, ku ktorému došlo na verejnom priestranstve vo S., teda že tento incident bol zachytený a zverejnený na sociálnych sieťach, pričom sa k nemu mohlo dostať, teda mohol ho vidieť neobmedzený počet užívateľov internetovej stránky, pričom ho mohli vidieť aj osoby, ktoré veľmi dobre poznajú žalobcu, teda najmä jeho bývalí žiaci, spoluobčania, bývalí kolegovia zo Z. pričom toto všetko mohlo spôsobiť aj ujmu na osobnostných právach žalobcu. Konaním žalovaného v 2. rade teda bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu. Takýto zásah a takéto konanie žalovaného mohlo na strane žalobcu vyvolať zníženie vážnosti alebo dôstojnosti.

Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy, teda súd v rámci sudcovskej úvahy zohľadnil závažnosť ujmy, ktorá bola konaním žalovaného v 2. rade spôsobená žalobcovi, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva. Sumu 1.000 eur súd považuje za primeranú, a preto vo zvyšujúcej časti nad sumu 1.000 eur súd návrh zamietol.

Súd pri rozhodovaní vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nezobral do úvahy jeho tvrdenia a obranu v tom zmysle, že on sám nezverejnil uvedenú nahrávku na sociálnych sieťach. Procesný súd je toho názoru, že keďže žalovaný v 2. rade incident nahral videokamerou, následne mal túto nahrávku uloženú na USB kľúči, ku ktorému sa údajne mohol dostať istý okruh ľudí a ktorí mohli túto videonahrávku zverejniť, teda súd je toho názoru, že žalovaný v 2. rade mal byť primerane ostražitý na to, aby takáto videonahrávka prípadne nebola zverejnená inou osobou z jeho USB kľúča. To znamená, mal videonahrávku a USB kľúč zabezpečiť tak, aby zverejnenie tejto videonahrávky bez súhlasu žalobcu nebolo možné.

Žalovaný v 2. rade vzniesol vo vzťahu k žalobnému návrhu námietku premlčania, súd sa touto námietkou zaoberal, pričom zistil, že nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu. Procesný súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčania, teda ust. § 100 a nasl., najmä na ust. § 106 ods. 1 Obč. zák., z ktorého je zrejmé, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Obč. zák., najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí ak ide o škodu na zdraví.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobný nárok žalobcu nebol a nie je premlčaný.

Pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu a z vyššie uvedeného je zrejmé, že došlo, má žalobca právo ako osoba dotknutá, domáhať sa na súde, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, odstránili sa následky neoprávnených zásahov, prípadne poskytlo sa primerané zadosťučinenie. Podaním návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sledoval žalobca priznanie materiálnej satisfakcie.

Náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá bola žalobcovi priznaná v peniazoch, sa môže podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák. priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti. Procesný súd pri priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal predovšetkým na kritériá tak ako sú ustanovené v § 13 ods. 3 Obč. zák., pričom vychádzal ex offo: a/ zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy a b/ z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcu došlo.

Pokiaľ ide o závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, súd posudzoval toto všetko v kontexte diania, ktoré sa udialo pri incidente vo S. ale aj v kontexte „dozvukov“, ktoré zverejnenie tejto kazety spôsobilo medzi osobami, ktoré osobne poznajú žalobcu, teda napríklad medzi jeho žiakmi Z. medzi občanmi S.

U., prípadne medzi bývalými kolegami, teda medzi stredoškolskými učiteľmi v A.. V danom prípade súd bral do úvahy, že žiaci žalobcu sú roztrúsení v podstate po celom okrese G., resp. A., pričom môžu žiť aj v iných častiach územia Slovenskej republiky a ďalej bral súd do úvahy to, že s videonahrávkou sa mohol oboznámiť neurčitý počet ľudí.

Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že prišiel o zamestnanie, toto v priebehu konania nebolo zdokladované. Viac-menej je zrejmé, že v čase incidentu žalobca bol už na dôchodku, teda nepracoval ako stredoškolský učiteľ.

Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a žalovanej v 3. rade súd návrh zamietol ako nedôvodný. V priebehu konania nebola preukázaná žiadna miera zodpovednosti, ani zavinenia za vyhotovenie videonahrávky. Naopak, žalovaný v 2. rade na poslednom pojednávaní uviedol, že nikto mu nedal pokyn, nikto ho nenabádal k nahrávke, naopak, že žalovaný v 1. rade mu zakázal videonahrávku vyhotovovať.

Pokiaľ ide o žalovaného v 1. rade, ten sa mal vyjadriť v rámci incidentu, resp. krátko pred ukončením incidentu na adresu žalobcu „komediant, hotový komediant“. Tento výrok nemožno brať do úvahy, pretože aj vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bola nahrávka použitá neoprávnene a žalovaný v 1. rade teda túto vetu povedal vo vlastnom rodinnom dome bez toho, aby to vonkajšie okolie nejako vnímalo a ak by teda nebol žalovaný v 2. rade neoprávnene videonahrávku umiestnil na youtube, nikto by o tom výroku ani nevedel. Z dôvodov vyššie uvedených teda nemožno tento výrok brať mimo kontext diania a brať do úvahy to, že spôsobil žalobcovi prípadne nejakú ujmu.

Žalovaná v 3. rade rovnako žiadnym spôsobom neparticipovala na vyhotovení nahrávky, ani na jej zverejnení, a preto aj vo vzťahu k nej súd návrh zamietol. Žalovaná v 3. rade vzniesla námietku premlčania, túto námietku nebolo potrebné akceptovať, keďže vo vzťahu k nej bol návrh zamietnutý.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Právna zástupkyňa vyčíslila trovy konania na sumu 224,22 eur.

Vo vzťahu k žalovanej v 3. rade súd rozhodol tak, že trovy konania neboli žalovanej priznané, napriek tomu, že v konaní bola úspešná, trovy konania nevyčíslila v lehote, ktorú súd účastníkom poskytol.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a podľa výsledku v konaní priznal právo na ich náhradu úspešnému žalobcovi. Trovy konania je potrebné poukázať na účet JUDr. Tibora Bašistu a boli priznané za tieto úkony právnej pomoci:

- za zastupovanie dňa 10. 9. 2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. 655/2004 Zb. - 210,78 eur, za účasť na pojednávaní dňa 20. 9. 2013 podľa § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Zb. - 105,39 eur, spolu hodnota úkonov právnej pomoci 316,17 eur, ďalej boli priznané právnemu zástupcovi 2 režijné paušály po 7,81 eur, t.j. 15,62 eur, náhrada za stratu času vo výške 26,02 eur za deň 10. 9. 2013 (2 x 13,01 eur) podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Zb., za cestu Poprad - Kežmarok a späť, t.j. 2 začaté polhodiny, ďalej bola priznaná náhrada za stratu času za deň 20. 9. 2013 (2 x 13,01 eur) vo výške 26,02 eur za cestu Poprad - Kežmarok a späť, ďalej bola priznaná náhrada hotových výdavkov podľa § 15 vyhl. 655/2004 - náhrada za spotrebované pohonné hmoty za deň 10. 9. 2013 (2 x 14 km x 0,183 eur), t.j. spolu 3,85 eur a za pojednávanie za deň 20. 9. 2013 (2 x 14 km x 0,183 eur), t.j. 5,12 eur + 3,85 eur za spotrebované hmoty, spolu 401,77 eur.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.
O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
O Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
O Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).